

Szacunek wobec biednych i słabych

„Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 40). Werset ten, zaczerpnięty z Ewangelii wg św. Mateusza jest streszczeniem czwartego zagadnienia katolickiej nauki społecznej: Szacunek wobec biednych i słabych. Podstawowym sprawdzianem moralnym każdego narodu lub wspólnoty jest to, w jaki sposób traktuje najsłabszych członków społeczeństwa. Kodeks Prawa Kanonicznego stwierdza: „Wierni są obowiązani do popierania sprawiedliwości społecznej, jak również, pamiętając o przykazaniu Pana, do udzielania pomocy biednym z własnych dochodów” (KPK 222.2). Nasze siostry, będące na emeryturze lub przebywające w infirmeriach, biorą sobie do serca przynaglenie do zatroszczenia się w pierwszym rzędzie o potrzeby ubogich i słabych.

Siostry z Centrum Opieki pw. Matki Bożej z Lourdes w New Jersey przygotowują prezenty dla rezydentów Domu Opieki pw. Św. Ignacego, a także zbierają potrzebne artykuły dla imigrantów przetrzymywanych w dwóch pobliskich zakładach karnych. Siostry dzielą się swoimi dobrami materialnymi pomagając ofiarom klęsk żywiołowych i mają swój udział w każdej zbiórce pieniędzy pomagając potrzebującym w swoim środowisku. Siostry w Centrum Opieki pw. bł. Marii Angeli w Buffalo zbierają puszki po napojach do recyklingu, a także przekazują ofiary pieniężne Siostrze Josette dla Banku Żywności w Kolegium Villa Maria. Pracownicy centrum opieki w Buffalo również przekazują artykuły spożywcze temu bankowi żywności. Administrator centrum opieki, pan Bart Siener, dwa razy w miesiącu po pracy służy jako wolontariusz w innym banku żywności, a kilka pielęgniarek pomaga w programach pomocy w swoich parafiach.

Siostry z Connecticut organizują zbiórki pieniędzy, loterie bingo i poświęcają swoje kieszonkowe miesięczne na sponsorowanie szkoły średniej dla dwóch kenijskich nastolatków. Raz w miesiącu siostry przygotowują niedzielny posiłek dla lokalnej jadłodajni „Chleb i ryby,” a także przychodzą osobiście, aby powitać gości i podawać posiłek. Siostry, które nie są w stanie rozdawać posiłki w jadłodajni zbierają się dwa dni przed tym posiłkiem i obierają wszystkie warzywa! Siostry, które potrafią posługiwać się szydełkiem lub robić na drutach przygotowują czapki i rękawiczki, które są rozdawane osobom przybywającym na posiłek. Podczas niedawnej niszczycielskiej burzy szalejącej w okolicy, siostry udzieliły schronienia potrzebującym domu, ciepła, gorącego prysznica

SPIS TREŚCI

- 01 Szacunek dla biednych i słabych
- 02 Godność pracy i prawa pracownicze
- 04 Tematy główne Katolickiej Nauki Społecznej
- 06 Solidarność
- 08 Troska o stworzenie
- 10 Kwartalne intencje modlitw

i gorącego posiłku.

Siostra M. Józefa Kowalska z Kanady w dalszym ciągu służy swoim nauczycielskim przygotowaniem udzielając korepetycji byłemu studentowi, a obecnemu kapłanowi w zakresie konwersacji, aby rozwinąć jego umiejętności komunikacyjne, których potrzebuje do głoszenia rekolekcji dla uczniów ze szkół podstawowych i średnich. Siostra uczy także języka angielskiego pewnego Wenezuelczyka i jego syna. Siostra Józefa powiedziała: „Moi ‘ubodzy’ potrzebują lepiej komunikować się w języku angielskim, aby utrzymać miejsca pracy, które udaje im się zdobyć. W ten sposób chroni się ich godność i zmniejsza bigoterię i rasizm, gdy mogą być komunikatywni i zrozumiali.”

Siostra Maria Alfonsa Kunicka, także z Kanady, podkreśliła znaczenie utrzymywania „ciągłej więzi” ze swoimi siostrami, aby „wszystkie czuły się szanowane i doceniane”, a Siostra Maria Alicja Kwiecień z Kanady pomaga starszym siostrą poprzez poradnictwo, aby mogły przechodzić w większym pokoju przez bolesne chwile swojego życia. Siostra Alicja służy także osobom przebywającym w szpitalach i placówkach medycznych.

Nasze siostry na emeryturze są również zaangażowane w pomoc najsłabszym poprzez podpisywanie petycji i wysyłanie listów do ustawodawców, a czasami nawet komunikowanie się telefoniczne z urzędem ustawodawczym, aby mieć pewność, że ich felicyjański głos został usłyszany. W społeczeństwie globalnym, skażonym pogłębiającymi się podziałami między bogatymi i biednymi, katolicko-społeczna tradycja, której jesteśmy spadkobierczyniami, przynagla nas do zrobienia wszystkiego, co tylko możemy dla naszych najmniejszych braci i siostr.

Godność pracy i prawa pracownicze

Godność pracy to zagadnienie z katolickiej nauki społecznej powracające w wielu encyklikach papieskich. Przez katolików praca jest uważana za sposób dalszego uczestnictwa w dziele stworzenia dokonywanego przez Boga. Niniejszy artykuł zawiera przykłady podejmowanych działań, podane przez siostry z całego Zgromadzenia, aby strzec godności i praw pracowników zatrudnionych w naszych felicyjańskich instytucjach.

„Starać się dostrzegać oblicze Boga w każdym człowieku: zarówno w siostrach jak i we wszystkich naszych pracownikach” – tak podsumowuje Siostra Lynn Marie Zawacka, przełożona Centrum Opieki pw. Matki Bożej z Lourdes w New Jersey. Siostra Lynn kontynuuje: „Bez względu na to, czy pracownik jest administratorem, pielęgniarką, sprzątaczką lub pomocą kulinarną, każdy jest traktowany uprzejmie, życzliwie i z szacunkiem. Czasami udziela się także pomocy rodzinie będącej w potrzebie.” Siostra Maria Melchiora Kłósek powiedziała, że podobnie w Krakowie: „Staramy się być otwarte i szczere w kontaktach z naszymi pracownikami, wychodząc naprzeciw ich problemom, nawet osobistym. Dbamy o zdrowie i przyjazne relacje między siostrami i pracownikami, a także między samymi pracownikami.”

Siostra Maria Anita Ryguła z Przemysła zauważyła, że „należy ustalać taki plan pracy na okres wakacyjny, aby dać pracownikom możliwość spędzenia tego czasu z rodziną.”

Siostra Mary Johnice Rządkiwicz stwierdziła, że w Centrum Odpowiedź na Miłość w Buffalo NY, którego jest dyrektorem, siostry, pracownicy, wolontariusze i osoby przychodzące stale zadają sobie pytanie: „Czy jesteśmy gotowi uczyć się nowych rzeczy, czy jesteśmy gotowi na zmiany? Czy jesteśmy hojni w dawaniu z siebie?” Siostra Carole Capoun dzieli się z pracownikami zatrudnionymi w domu Matki Bożej Dobrej Rady w Chicago kwiatami i warzywami ze swojego małego ogródka.

Dom Jerycho w Kanadzie jest zobowiązany do równouprawnienia wszystkich pracowników przez umożliwianie im wzajemnych doświadczeń i wydarzeń. Według Siostry Marii Jacqueline Keefe, zastępcy dyrektora tego domu, „Personel uczestniczy w procesie podejmowania decyzji i apostołacie gościnności. Dom Jerycho wspiera i promuje prawa do godności i zdrowia wszystkich pracowników i ich rodzin.”

Siostra Maria Leona Kutsko z Brazylii podsumowała odpowiedzi wszystkich naszych sióstr, kiedy napisała, że ponad 400 osób zatrudnionych w instytucjach i w Domu Prowincjalnym to „współpracownicy naszej franciszkańsko-felicjańskiej Misji”.

Innym ważnym aspektem godności pracownika, o którym nie myślimy, jest „łańcuch dostawy” w odniesieniu do produktów, które używamy na co dzień: kto i co jest zaangażowane w dostawę produktów, które kupujemy lub użytkujemy. Będąc konsumentami, wszyscy nieświadomie korzystamy z handlu ludźmi i niewolnictwa, ale zatwierdzone ostatnio w Kalifornii

przepisy mają służyć temu, aby bardziej nas uświadomić o niesprawiedliwości w łańcuchach dostaw. Ustawa o przejrzystości łańcucha dostawy, która weszła w życie w styczniu, wymaga od każdej korporacji posiadającej przychód 100.000.000 dolarów lub więcej, w Kalifornii lub prowadzącej działalność gospodarczą w kraju, ujawnienia tego, co robią w celu zwalczania przymusowej pracy i handlu ludźmi w ich łańcuchach dostaw. Stan Kalifornia ma gospodarkę plasującą się na dwunastym miejscu na świecie pod względem wielkości, więc to prawo będzie miało dalekosiężne skutki.

Nasze siostry podejmują pewne kroki, aby zmniejszyć używanie produktów, o których wiedzą, że pochodzą z handlu ludźmi lub zatrudniania dzieci w ich procesie produkcyjnym.

Siostra Lynn Marie stwierdziła: „Kiedy wiem o niewolniczej pracy lub handlu, staram się unikać produktów, które wspierają i zachęcają do tych strasznych praktyk. Staram się kupować produkty, które szanują godność i prawa pracowników, np. eko-palmy na Niedzielę Palmową, czekoladę *Fair Trade*, artykuły z ubogich krajów Ameryki Środkowej.”

Dom Jerycho kupuje produkty spożywcze pochodzące z upraw lokalnych i używa tylko kawę *Fair Trade*. Według Siostry Marii Jacqueline, szkolenie nauczycieli w Domu Jerycho obejmuje kształcenie w zakresie sprawiedliwego handlu. Materiały edukacyjne dotyczące produktów sprawiedliwego handlu są dostępne dla wszystkich, którzy odwiedzają Dom Jerycho.

We wszystkich naszych felicjańskich apostołatach, siostry felicjanki starają się szanować prawa pracowników i promować gospodarkę, która chroni życie ludzkie, broni praw człowieka i promuje dobrobyt wszystkich.

- S. Maryann Agnes Mueller -

TEMATY GŁÓWNE KATOLICKIEJ NAUKI SPOŁECZNEJ

Życie i godność ludzka

Fundamentalną zasadą KNS jest świętość ludzkiego życia oraz nienaruszalność nienaruszalność nienaruszalność godności istoty ludzkiej. Życie ludzkie musi być oceniane nieporównywalnie wyżej od rzeczy materialnych. Każdy człowiek, stworzony na obraz i podobieństwo Boga, posiada przyrzoną godność, która musi być szanowana.

Rodzina, wspólnota, uczestnictwo

Kościół katolicki naucza, iż człowiek jest istotą społeczną, a rodzina jest pierwszą i podstawową jednostką społeczną. Rodziny razem tworzą wspólnotę, a wspólnoty tworzą państwo. Jednocześnie zaś wszyscy ludzie zamieszkujący ziemię, są częścią wspólnej rodziny rodzaju ludzkiego. To, w jaki sposób wspólnoty te zorganizują się politycznie, ekonomicznie i socjalnie, jest sprawą najwyższej wagi. Każda z instytucji w ten sposób powstałych musi zostać oceniona ze względu na to, jaki wpływ ma na życie i godność osoby ludzkiej.

PRAWA i obowiązki

Każda osoba ma fundamentalne prawo do życia i do zaspokojenia podstawowych potrzeb. Każdy człowiek ma prawo do tego, co potrzebne mu jest do prowadzenia godnego życia, do zatrudnienia, opieki zdrowotnej i edukacji. Także prawo do wolności sumienia musi być nieustannie chronione.

Prawa te idą w parze również z obowiązkami i odpowiedzialnością — wobec siebie nawzajem, swojej rodziny i całego społeczeństwa. Prawa winny być rozumiane i chronione ze względu na godność, którą posiada każdy człowiek.

SZACUNEK dla biednych i słabych

Jezus nauczał, iż w dniu Sądu Ostatecznego Bóg zapyta każdego z nas, co uczynił, by pomóc biednym i potrzebującym: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili.” (Mt 25,40) Idea ta została również zawarta w prawie kanonicznym, które stwierdza: „[Wierni] obowiązani są także do popierania sprawiedliwości społecznej, jak również, pamiętając o przykazaniu Pana, do udzielania pomocy biednym z własnych dochodów.” (KPK, kanon 222 §2) Katolicy powinni modlić się za biednych, okazywać im łaskę, solidarność i współczucie. Ustanawiając prawo, winniśmy zawsze mieć na pierwszym względzie „preferencyjną opcję na rzecz ubogich”.

Opcja preferencyjna na rzecz ubogich i najsłabszych obejmuje wszystkich zepchniętych na margines życia w naszym kraju i na całym świecie — nienarodzone dzieci, osoby niepełnosprawne, starsze i nieuleczalnie chore, a także ofiary niesprawiedliwości i prześladowań

Godność pracy i PRAWA PRACOWNICZE

Spółeczeństwo musi dążyć do sprawiedliwości ekonomicznej a gospodarka musi służyć ludziom, nie na odwrót. Pracodawcy przyczyniają się do wspólnego dobra przez świadczenie usług i wytwarzanie produktów oraz przez stwarzanie miejsc pracy, które wzmacniają godność i prawa pracowników.

Robotnicy mają prawo do pracy, aby zarobić na życie, jak również do zakładania związków zawodowych w celu ochrony własnych interesów. Wszyscy pracujący mają prawo do godnych i sprawiedliwych płac oraz bezpiecznych warunków pracy. Pracownicy są odpowiedzialni za wykonanie uczciwej pracy całego dnia za uczciwe wynagrodzenie, za traktowanie pracodawców i współpracowników swoich z szacunkiem i do wykonywania swojej pracy w taki sposób, który przyczynia się do budowania wspólnego dobra. Pracownicy muszą „w pełni i wiernie” wykonywać pracę, której się podjęli.

Solidarność

W świetle wiary solidarność zmierza do przekroczenia samej siebie, do nabrania wymiarów specyficznie chrześcijańskich całkowitej bezinteresowności, przebaczenia i pojednania. Prowadzi do nowej wizji jedności rodzaju ludzkiego, który jest odbiciem wewnętrznej jedności Przenajświętszej Trójcy...” Wszyscy ludzie na ziemi należą do jednej ludzkiej rodziny. Musimy być „stróżami naszych braci”, pomimo że może nas dzielić odległość, język lub kultura. Jezus nauczał, iż ludzie muszą kochać swoich sąsiadów, jak i samych siebie, a na przykładzie przypowieści o dobrym Samarytaninie wskazuje, iż nasze współczucie musi zostać rozszerzone na wszystkich ludzi. Solidarność obejmuje wezwanie biblijne do przyjęcia pośród nas przybysza uwzględniając imigrantów poszukujących pracy, bezpiecznego domu, edukacji dla swoich dzieci oraz przyzwoitego życia dla swoich rodzin.

Wskazuje, iż nasze współczucie musi zostać rozszerzone na wszystkich ludzi. Solidarność obejmuje wezwanie biblijne do przyjęcia pośród nas przybysza uwzględniając imigrantów poszukujących pracy, bezpiecznego domu, edukacji dla swoich dzieci oraz przyzwoitego życia dla swoich rodzin.

Troska o stworzenia Boże

Biblijna wizja sprawiedliwości wykracza poza równość społeczną obejmując poprawne relacje między całym Bożym stworzeniem. „Dobra ziemia” są darami Bożymi podarowanymi wszystkim ludziom dla ich dobra. Człowiek został panem „wszelkiego stworzenia”, ale musi je chronić a nie wykorzystywać i ma być dobrym zarządcą darów otrzymanych od Boga. Nie możemy używać i nadużywać z mentalnością konsumpcyjną dóbr naturalnych danych nam przez Boga. Katolicka Nauka Społeczna uznaje, że to ubodzy cierpią najbardziej w wyniku zmian środowiska naturalnego i doświadczają nieproporcjonalnych trudności, gdy obszary naturalne są wyciskiwane lub niszczone.

«[S]olidarność» ... oznacza o wiele więcej niż jakiś sporadyczny gest hojności. Wymaga uformowania nowej mentalności, kierującej się pojęciami wspólnoty, prymatu życia wszystkich wobec przywłaszczania dóbr przez niektórych... jest spontaniczną reakcją człowieka uznającego społeczną funkcję własności i powszechne przeznaczenie dóbr jako rzeczywistości poprzedzających własność prywatną.»

Papież Franciszek „*Evangelii Gaudium*”

My, Siostry Felicjanki, żyjemy w zglobalizowanym społeczeństwie doświadczającym ekonomicznej niesprawiedliwości, sekularyzmu i apatii. Czujemy się wezwane do życia bardziej radykalnie Ewangelią i wcielania w życie Katolicką Naukę naszego Kościoła. Siostra Maria Angelee Kowalik z San Antonio w Teksasie, napisała niedawno wiersz poruszający kwestie niektórych bolączek naszych czasów. Jedynie wówczas, gdy będziemy zanurzone w modlitwie i Eucharystii, będziemy mogły „przyoblec” naszą wiarę „w ciało” w każdym wymiarze naszego życia.

My, Amerykanie, szcycimy się naszą wolnością, twierdzymy, że jesteśmy narodem sprawiedliwym, wolnym, czy tak jest naprawdę?

Jakże możemy pozwalać na to, by nasze dzieci kładły się spać głodne i chore na pryzach ogrzewanych jedynie ciepłem ściśniętych razem ciał?

Jakże możemy pozwalać na to, by nasi sportowcy otrzymywali kontrakty opiewające na miliony dolarów i na to, by ci sami sportowcy niszczyli nasze młode kobiety?

Jakże możemy pozwalać na to, by nasi bankierzy i inni grabieżcy finansowi nagradzali sami siebie za dobrą pracę a jednocześnie zabierali mieszkańcom ich niespłacone domy?

Sprawiedliwość społeczna? Nie sędzę!

Jakże możemy pozwalać na to, by ustanawiający prawa przegłosowywali corocznie wielkie podwyżki dla siebie

a jednocześnie zamrażali wypłaty swoim wyborcom?

Jakże możemy pozwalać na to, i przymykać spokojnie oczy na to, że nasze dzieci doświadczają przemocy w szkole?

© <http://www.foodjustice.net>

Jakże możemy powoływać się na sprawiedliwość społeczną,
a wypłacać pracownikom
marny grosz za ich ciężką pracę,
której my sami nigdy byśmy się nie podjęli?
Jesteśmy narodem imigrantów,
a nie przyznajemy innym statusu imigranta.
Twierdzimy, że panuje równość rasowa
i nie ma uprzedzeń,
a morduje się ciemnoskóre dziecko
w imię ochrony!
Stwierdzamy: „Wojna jest dobra dla ekonomii”
Dlaczego więc mamy takie ekonomiczne kłopoty?
Cierpliwy Bóg spogląda na nas...
i czeka... czeka... czeka,
czeka, aż opamiętamy się
i powrócimy do Niego.
Módl się, by to nastąpiło szybko.
Obyśmy my, katolicy, naprawdę zaangażowali się
w sprawiedliwość społeczną,
głoszoną w encyklice *Humane Vitae*!

- SM Angelee Kowalik-

*Życie społeczne, wzbogacone
braterską miłością
i prawdziwym pokojem, stanie
się bezpieczniejsze, przy
sumiennym zachowaniu tego
planu, jaki Bóg powziął w
odniesieniu do świata.*

Humanae Vitae, 30

Troska o stworzenie

Pojawienie się życia na Ziemi wymagało wielkiej cierpliwości. Nasza ziemia liczy czas w miliardach lat. Wszystko jest ze sobą sprzężone. Woda i powietrze są ze sobą nierozdzielnie związane po to, byśmy mogli żyć na ziemi. I tak nad oceanami pojawiają się chmury, które przynoszą deszcz obszarom lądowym, a przecinające ląd rzeki odprowadzają wodę z powrotem do oceanu. Wspólnota jest więc podstawą. Nasza ziemia zależy od równowagi, w której każda istota odgrywa jakąś rolę. To subtelna, krucha harmonia, którą łatwo zniweczyć. Ziemia to cud, a życie jest tajemnicą. Korzystamy ze wspaniałego dziedzictwa ziemi liczącego ponad 4 miliardy lat. Człowiek ma zaledwie 200 tysięcy lat, a zmienia oblicze świata. Stosunki między ludźmi i ich planetą przez długi czas były równo wyważone. Jednak w naszych czasach człowiek zapomniał o szacunku, jaki należy się stworzeniu i Jego Stwórcy. Czy zawsze musimy budować mury, by zrywać łańcuch ludzkiej solidarności? Dzielić narody, by odgradzać szczęście jednych od cierpień innych? Skutki ludzkich działań są zatrażające. Co roku znika 13 milionów hektarów lasu. Gatunki wymierają w tempie tysiąc razy szybszym od naturalnego. Pokrywa lodowa jest o 40% cieńsza niż 40 lat temu. Na świecie wydaje się 12 razy więcej na zbrojenia niż na pomoc dla krajów rozwijających się. Dziennie umiera 5 tysięcy ludzi z powodu zanieczyszczenia wody pitnej. Koszt naszych działań jest wysoki. Ponoszą go inni, choć nie brali w nich udziału. Ludzkości pozostało niewiele czasu na to, by odwrócić ten trend i uniknąć życia na ziemi innej niż ta, którą znamy. (Home SOS Ziemia, 2009)

Jeśli chcesz krzewić pokój, strzeż dzieła stworzenia, pisze Ojciec św. Benedykt XVI w Orędziu na Światowy Dzień Pokoju, 2010. Poszanowanie dzieła stworzenia ma wielką wagę, ponieważ «stworzenie jest początkiem i podstawą wszystkich dzieł Bożych», a jego ochrona nabiera dziś zasadniczego znaczenia dla pokojowego współżycia ludzkości. Jeśli bowiem ludzkie okrucieństwo wobec drugiego jest źródłem wielu niebezpieczeństw, które zagrażają pokojowi (...) to nie mniej niepokojące są zagrożenia, jakie rodzi lekceważenie — jeśli nie wręcz nadużywanie — ziemi i bogactw naturalnych, które są darami Boga. Dlatego konieczne jest odnowienie i umocnienie przez ludzkość «przymierza między człowiekiem, a środowiskiem, mającego odzwierciedlać stwórczą miłość Boga, od którego pochodzimy i ku któremu zdążamy».

Kościół widząc, że pogłębiający się kryzys ekologiczny jest przejawem głębokiego moralnego kryzysu człowieka, jako

lekarstwo dostrzega pilną potrzebę kształtowania odpowiedzialnej postawy ekologicznej, co wymaga autentycznego powrotu do Boga poprzez prawdziwe nawrócenie w sposobie myślenia i działania. Na tę drogę Kościół daje nam opiekuna i przewodnika - św. Franciszka z Asyżu. Postawa ekologiczna św. Franciszka ma bardzo wiele do zaoferowania współczesnemu człowiekowi. („»Ekologia« św. Franciszka z Asyżu”, Br. Innocenty Kielbasiewicz OFM)

Każdy z nas zapewne bardziej woli przebywać wśród piękna

przyrody niż w zatłoczonym, zanieczyszczonym toksycznym smogiem mieście. W wolnym czasie, podczas wakacji, każdą chwilę staram się wykorzystać by poznawać piękne zakątki naszego kraju, szczególnie tereny górskie, ciche i spokojne rezerваты przyrody, skanseny itp. Doświadczenie bliskości natury dodaje sił, by trwać w pogodzie ducha w codzienności. Jednym z elementów poszanowania przyrody jest zachowanie tej zewnętrznej ciszy w górach czy w lesie. Dzięki temu także w we własnym wnętrzu odnajdujemy ciszę, która skłania nas do szacunku dla Stwórcy i stworzeń.

Bardzo ważną sprawą jest ochrona naszego naturalnego środowiska poprzez zaangażowanie się każdej z nas w działania ekologiczne. W wielu naszych domach lokalnych siostry dbają o to, by nasza konsumpcja i to, co po sobie pozostawiamy nie było powodem zanieczyszczenia naszego środowiska naturalnego. Siostry dbają o segregowanie śmieci, zbierają osobno odpady plastikowe, szkło oraz papier i tekturę. Starają się szanować wodę, używają żarówek energooszczędnych. Siostry pracujące jako katechetki czy wychowawczynie włączają się w akcje sprzątania swojego otoczenia w szkołach i instytucjach (np. podczas Dnia Ziemi). Razem z dziećmi i młodzieżą biorą worki i wyruszają w każde miejsce miasta czy wioski w pobliżu szkoły, czy też zakładu, by ziemia mogła „odetchnąć z ulgą” i „uśmiechnąć

się” do nas dziękując za każde oczyszczone miejsce. Siostry uczą tego dzieci, przypominając, że św. Franciszek nasz Patron, jest także patronem ekologów.

Kiedy przyjechałam do Krakowa, zmartwiłam się tym, że nie jest tu oczywiste to, że segregujemy śmieci. Ale okazało się, że wystarczył jeden telefon, kilka informacji i stało się to możliwe. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania (MPO) Kraków dostarcza nam tzw. „żółty worek” do którego zbieramy suche i „czyste” śmieci takie jak: szkło, plastik, papier, folia, gazety. Staramy się dbać o to, by jak najmniej śmieci znalazło się w naszym niesegregowanym koszu.

Będąc w Urzędzie Miasta zauważyłam, że jednak myliłam się co do Krakowa. Jest to miasto, które podjęło wiele działań i dba o każdą wyrzucaną rzecz. Pojemniki na segregowane śmieci znajdują się nie tylko w miejscach bezpośredniej pracy urzędników, ale i na korytarzach i holu, każdy pojemnik podzielony jest i oznakowany tak, że dokonuje się w nich segregacji na plastik, szkło i papier. Zbierane są też zużyte baterie w odrębnych miejscach. Dzięki segregacji śmieci zmniejszamy obciążenie wysypisk, więcej śmieci trafia do recyklingu i przede wszystkim też oszczędzamy!

Zapewne wielkim problemem w naszym kraju są jeszcze odpady z przemysłu ciężkiego, z fabryk, z wielkich zakładów, jak też emitowane do atmosfery związki chemiczne. Umierają lasy, zatrutowane są rzeki, jeziora i morze. Musimy uświadamiać sobie i osobom z naszego otoczenia, że sami

podcinamy gałąź na której siedzimy! Postęp staje się narzędziem śmierci. Można powiedzieć, że dzisiejszy kryzys ekologiczny jest kryzysem naszej kultury. Ludzkość wydaje się coraz bardziej tracić poczucie obecności Boga w świecie przyrody. Wszyscy możemy przyczynić się do rozwiązania problemu. Jednym z przykładów jest to, że w ostatnich latach wiele naszych sąsiednich państw uznało rozwój odnawialnych źródeł energii za swój priorytet. Pamiętajmy, że to my dopiszemy ciąg dalszy historii naszej ziemi.

Światowy Dzień Ziemi w Polsce w 2012 roku obchodzony był 24 czerwca. Promowano wówczas następujące główne idee: potrzeba ochrony klimatu, zapobieganie efektowi cieplarnianemu oraz zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii. W ten sposób łączono się z obchodami Międzynarodowego Roku Zrównoważonej Energii dla Wszystkich Ludzi, ogłoszonego przez ONZ. Światowy Dzień Ziemi ‘2012 w Polsce obchodzony był pod hasłem „Dobra energia dla wszystkich”.

Pochwalony bądź, Panie mój, przez siostrę naszą matkę ziemię, która nas żywi i chowa, wydaje różne owoce z barwnymi kwiatami i trawami.(...) Chwalcie i błogosławcie mojego Pana i dziękujcie Mu i służcie z wielką pokorą. („Pieśń słoneczna” św. Franciszek z Asyżu)

- SM Izajasza Rojek -

© <http://foto.recenzja.pl>

Kwartalne Intencje modlitw

Modlimy się w intencji tych, którzy padają ofiarą praktyki handlu ludźmi i o uświadomienie sobie ich cierpienia

1. Za Kościół święty, za kierujących Kościołem i za cały lud Boży, aby zostali umocnieni w wysiłkach na rzecz pomocy kobietom i dzieciom cierpiącym z powodu handlu ludźmi.
2. Za wszystkie narody, aby zjednoczyły się przeciw łamaniu praw człowieka, szczególnie przeciw handlowi kobietami i dziećmi.
3. Za tych, którzy cierpią z powodu okrucieństwa handlu ludźmi, aby zostali uleczeni i obdarzeni nowym życiem dzięki Bożej łasce i trosce innych ludzi.
4. Za ponoszących odpowiedzialność za ten proceder, aby zostali poruszeni łaską Bożą w poszukiwaniu dróg sprawiedliwości i godności życia ludzkiego.
5. Za tych, którzy nieustraszenie poświęcają swój czas, zdolności i środki materialne, aby przekazywać światu informacje o wykorzystywaniu ludzi; za tych, którzy służą pomocą cierpiącym w tym procederze i za tych, którzy są natchnieniem dla poszukujących sprawiedliwości.

Modlimy się w intencji uzależnionych od alkoholu lub narkotyków i o uświadomienie sobie ich cierpienia oraz konsekwencji takiego zachowania

1. Za tych, którzy popadli w nałóg szkodliwy i zgubny dla nich samych oraz dla tych, z którymi żyją.
2. Za rodziny uzależnionych: o siłę i wiarę do podjęcia interwencji i uwolnienia z nałogu, który niszczy osoby im bliskie.
3. Za grupy wsparcia, lekarzy, opiekunów i personel ośrodków terapii, którzy służą pomocą uzależnionym.
4. Za tych, którzy domagają się zaprzestania handlu nielegalnymi artykułami, niszczącymi ludzi, rozbijającymi rodziny i prowadzącymi do przemocy i przestępstwa.
5. Za matki alkoholiczki i narkomanki oraz za ich niemowlęta, które przychodzą na świat uzależnione.
6. Za tych, którzy przebywają na leczeniu z nałogów, aby mieli wiarę i odwagę pozostać wiernymi swoim postanowieniom.

Modlimy się w intencji ludzi starszych oraz tych, którzy nie mają odpowiedniej opieki medycznej i o uświadomienie sobie ich cierpienia

1. Za ludzi Kościoła, aby uwrażliwiali innych na osoby starsze i chore oraz uczyli szacunku do życia od momentu poczęcia aż do naturalnej śmierci.
2. Za rządzących, aby troszczyli się o zaspokojenie potrzeb zdrowotnych wszystkich ludzi, a szczególnie starszych.
3. Za nas wszystkich, abyśmy podążając śladami bł. Marii Angeli znaleźli moc do dawania świadectwa o Bogu w naszym posługiwaniu ludziom chorym, starszym i samotnym.
4. Za osoby starsze i chore, aby otrzymały właściwą, pełną miłości i szacunku opiekę lekarską.
5. Za wszystkich, którzy dziś spotykają się z Panem, aby umierali z godnością i świadomością, że są kochani, potrzebni i szanowani.

SPRAWIEDLIWOŚĆ I POKÓJ

Wydane przez Centralne Biuro Sprawiedliwości, Pokoju i Ochrony Środowiska Naturalnego.

Członkinie Centralnego Biura Sprawiedliwości, Pokoju i Integracji Stworzenia Zgromadzenia Sióstr Felicjanek:

S. Margaret M. Padilla – Radna Generalna,
Zgromadzeniowa Koordynatorka Biura (RO)

*S Nancy Marie Jamroz – Przewodnicząca Biura (NA)

*SM Agnieszka Mruga (RO/WA)

*SM Alice Nasimiyu Sirengo (KE)

S Carol Saladin (NA)

SM Christelle Sawicki (NA)

SM Cynthia Ann Machlik (NA)

S Dorothy Ann M Moczygemba (NA)

SM Faith Balawejder (NA)

SM Gerard Fredrick (NA)

SM Inga Borko (NA)

*SM Jacqueline Keefe (NA)

*SM Jeanine Heath (NA)

*IM José da Cunha (BR)

SM Julianna Zajac (PR)

SM Mariana Michalik (WA)

*S Maryann Mueller (NA)

*S MaryAnne Olekszyk (NA)

SM Melchiora Kłósek (KR)

*Członkinie grupy głównej Biura

Redaktor: S Maryann Agnes Mueller (NA)

Druk i składanie:

SM Agnieszka Mruga (WA)

Casa Generalizia di Suore Feliciane

Via del Casaleto, 540

00151 Roma, ITALIA

www.FelicianSisters.org

© 2014 Zgromadzenie Sióstr
św. Feliksa z Kantalicjo.

Skróty

Rzym, Włochy – RO

Kraków, Polska – KR

Ameryka Północna – NA

Przemyśl, Polska – PR

Warszawa, Polska – WA

Curitiba PR, Brazylia – BR

Embu, Kenia – KE